

Η ΠΟΛΥΠΛΟΚΟΤΗΤΑ ΤΩΝ ΑΡΧΙΚΩΝ ΑΠΟΛΙΘΩΜΑΤΩΝ

Α.ΦΡΑΓΚΟΥ

ΜΕΛΟΥΣ ΤΩΝ Α.Γ.Υ., Α.Ι.Α.Α., Α.Μ.Σ.

Τα πρωϊμότερα απολιθώματα είναι πάρα πολύ εξειδικευμένα και προηγμένα, και συνεπώς δεν αποκαλύπτουν καμιά ιστορία βαθμιαίας μεταβολής.

Ο Dr. Duane Gish γράφει «Τα παλαιότερα πετρώματα, στα οποία βρέθηκαν αναμφισβήτητα απολιθώματα, είναι εκείνα της Καμβριανής περιόδου. Σ' αυτές τις Ιζηματογενείς εναποθέσεις βρέθηκαν δισεκατομμύρια απολιθωμάτων εξαιρετικά πολύπλοκων μορφών ζωής. Σ' αυτά περιλαμβάνονται σπόγγοι, κοράλια, μέδουσες, σκώληκες, μαλάκια, οστρακοφόρα· πραγματικά, κάθε μια από τις κύριες μορφές ασπόνδυλων βρέθηκαν σε καμβριανά πετρώματα. Τα ζώα αυτά ήταν τόσο πολύ πολύπλοκα, ώστε υπολογίζεται μετριοπαθώς, ότι θα απαιτούντο 1,5 δισεκατομμύρια έτη για να είχαν εξελιχθεί»²⁷.

Οι Kay και Colbert γράφουν *Η παρουσία ποικιλίας οργανισμών σε ολόκληρη την Κάμβρια περίοδο, περιλαμβανομένων τέτοιων πολύπλοκων μορφών των αρθροπόδων όπως οι τριλοβίτες, είναι εκπληκτική... Η παρουσία αφθονίας οργανισμών στα κατάλοιπα σε όλο τον κόσμο δεν είναι εκπληκτική εάν ήσαν απλοί. Γιατί θα έπρεπε τέτοιες πολύπλοκες μορφές οργανισμών να βρίσκονται στα πετρώματα ηλικίας περίπου 600 εκατομμυρίων ετών, και να απουσιάζουν ή να μην αναγνωρίζονται στα κατάλοιπα των προηγθέντων 2 δισεκατομμυρίων ετών;... Εάν υπήρξε εξέλιξη της ζωής, η απουσία των απαιτουμένων απολιθωμάτων στα πετρώματα τα παλαιότερα των καμβριανών είναι αιγιματική*²⁸.

Είναι γεγονός, ότι τα απολιθώματα της Καμβρίας περιόδου δεν ήσαν μόνο πολύπλοκα, αλλά ήσαν και εξειδικευμένα, όπως οι σύγχρονοι απόγονοι τους. Η πανίς της Καμβρίας περιόδου, σύμφωνα με τα λόγια του Dr A. H. Clark, ήταν απλώς όμοια με τα ζώα της σημερινής εποχής. Και συνεχίζει «*Τα οστρακοφόρα ήταν πάντοτε οστρακοφόρα, τα εχινόδερμα ήταν πάντοτε εχινόδερμα και τα μαλάκια ήταν πάντοτε μαλάκια. Δεν υπάρχει η παραμικρή ένδειξη που να υποστηρίξει άλλη άποψη*»²⁹.

ΜΙΑ ΘΕΩΡΙΑ ΠΛΗΡΗΣ ΧΑΣΜΑΤΩΝ

Ο ίδιος ο Δαρβίνος ήταν σε μεγάλη αμηχανία από το ότι υπήρχε μια τέτοια ατελής εξελικτική ανάπτυξη στην στρωματογραφική σύνθεσι της γης. Η κατάπληξι του εκφράζεται στο περίφημο βιβλίο του «Η προέλευσις των ειδών» ως εξής.

«Γιατί λοιπόν δεν είναι κάθε γεωλογικός σχηματισμός και κάθε στρώμα γεμάτο από τέτοιους ενδιαμέσους κρίκους; Η Γεωλογία ασφαλώς δεν αποκαλύπτει οποιαδήποτε τέτοια τελείως διαβαθμισμένη οργανική αλυσίδα, και τούτο ίσως είναι η περισσότερο σοβαρή αντίρρηση η οποία μπορεί να αντισταχθή κατά της θεωρίας. Η εξήγηση βρίσκεται, καθώς πιστεύω, στην υπερβολική ατέλεια της γεωλογικής καταγραφής»³⁰.

Μιλώντας για τα γεωλογικά χάσματα ο περίφημος εξελικτικός G. G. Simpson παραδέχεται

«Αυτή η κανονική απουσία μεταβατικών μορφών δεν περιορίζεται στα θηλαστικά, αλλά είναι σχεδόν παγκόσμιο φαινόμενο, όπως έχει από μακρού σημειωθή από τους παλαιοντολόγους. Είναι αληθές για σχεδόν όλες τις ομοταξίες και συνομοταξίες και για τις κύριες φυλές των ζώων και είναι προφανώς αληθές για τις ανάλογες κατηγορίες των φυτών»³¹.

Ένας από τους συγχρόνους προμάχους της εξελίξεως, ο Dr. Stephen Jay Gould, ομολογεί

«Όλοι οι παλαιοντολόγοι γνωρίζουν, ότι τα κατάλοιπα των απολιθωμάτων είναι ελάχιστα πολύτιμα προς την κατεύθυνση των ενδιαμέσων μορφών, μεταβάσεις δε μεταξύ των κυρίων ομάδων είναι χαρακτηριστικά απότομες»³².

Επίσης ο Dr D. V. Ager δηλώνει καθαρά

«Αναφύεται το θέμα ότι, εάν εξετάσουμε τα κατάλοιπα απολιθωμάτων στα επίπεδα των τάξεων και των ειδών, βρίσκουμε —πάλιν και πολλάκις— όχι βαθμιαία εξέλιξη, αλλά αιφνίδια έκρηξη μιας ομάδος εις βάρος άλλης»³³.

Ο ισχυρισμός τού Δαρβίνου, ότι η γεωλογική καταγραφή είναι απλώς ατελής, δεν ισχύει πλέον, γιατί, όπως λέγει ο G. T. Neville

«δεν χρειάζεται πλέον απολογία για πτώχεια καταλοίπων απολιθωμάτων. Κατά κάποιους τρόπους επλουτίστη σχεδόν αφάνταστα και οι ανακαλύψεις τρέχουν προς την ολοκλήρωση... Τα κατάλοιπα των απολιθωμάτων εν τούτοις συνεχίζουν να αποτελούνται κυρίως από χάσματα»³⁴.

Υπάρχει επίσης και η μαρτυρία τού Dr N. Heribert-Nilsson τού Πανεπιστημίου Lund της Σουηδίας

«Οι προσπάθειές μου να καταδείξω εξέλιξη με ένα πείραμα που εκτελέσθηκε για περισσότερο από 40 έτη, απέτυχαν πλήρως. Τουλάχιστον δύσκολα θα μπορούσα να κατηγορηθώ ότι άρχισα από μια προκατειλημμένη αντιεξελικτική θέση... Μπορεί σταθερά να υποστηριχθή, ότι δεν είναι ποτέ δυνατόν να κατασκευασθή μια γελοιογραφία εξελίξεως από παλαιοβιολογικά γεγονότα. Το υλικό των απολιθωμάτων είναι τώρα τόσο πλήρες, ώστε κατέστη δυνατόν να κατασκευασθούν νέες τάξεις, και η έλλειψη μεταβατικών σειρών δεν μπορεί να εξηγηθή ότι οφείλεται στην σπανιότητα τού υλικού. Οι ελλείψεις είναι πραγματικές και ποτέ δεν θα συμπληρωθούν»³⁵.

Εάν, συνεπώς, τα χάσματα υπάρχουν στα κατάλοιπα των απολιθωμάτων και η απουσία τους δεν μπορεί να οφείλεται στο γεγονός της ελλείψεως διαθεσίμων ενδείξεων, πως οι εξελικτικοί αντιμετωπίζουν το πρόβλημα αυτό; Οι Dr Frair και Davis απαντούν

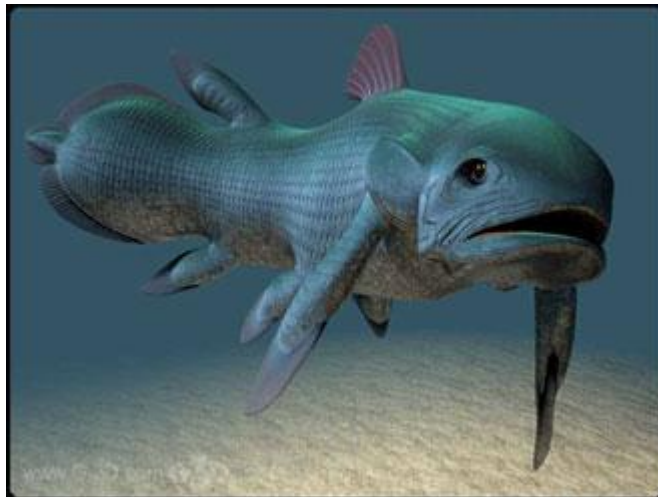
«Δύο κύριες θεωρίες προτάθηκαν από τους εξελικτικούς για την αντιμετώπιση αυτών των καταφανών χασμάτων. Η πρώτη είναι η θεωρία του **Goldschmidt** περί αλμάτων (μακρογένεσις), κατά την οποία ένας οργανισμός μεταπηδά από μία κατηγορία σε άλλη. Η δεύτερη είναι του **Simpson**, η λεγομένη κβαντική θεωρία της εξελίξεως, η οποία ισχυρίζεται, ότι ταχείες μετατοπίσεις συνέβησαν μεταξύ προσαρμοστικών επιπέδων. Καθώς μπορεί να είναι αξιόπαινες οι προσπάθειες να κατασκευασθούν κατάλληλα μοντέλα για την γεφύρωση των χασμάτων, νομίζουμε ότι χρησιμεύουν πρωταρχικά στο να τονίζουν, ότι υπάρχουν φυσικές ομαδοποιήσεις»³⁶.

Συνοψίζοντας τα σημεία αυτά μπορούμε να επιβεβαιώσουμε

1) **Οι εξελικτικές θεωρήσεις των γήινων στρωμάτων δεν αντιστοιχούν ούτε ανταποκρίνονται στην αιφνίδια έκρηξη των μορφών ζωής, όπως αυτές εμφανίζονται στα κατάλοιπα των απολιθωμάτων.**

2) **Δεν μπορούν να εξηγήσουν την πολύπλοκη σύσταση των οργανισμών.**

3) **Και δεν μπορούν να δώσουν εύλογη εξήγηση για την μεγάλη πολλαπλότητα των χασμάτων στα απολιθώματα που ετάφησαν κάτω από την επιφάνεια της γης.** Η εξελικτική άποψη και θεώρησι της Γεωλογίας δημιουργεί περισσότερα προβλήματα από εκείνα που επαγγέλλεται ότι επιλύει.

ΜΥΣΤΗΡΙΑ ΣΤΑ ΑΠΟΛΙΘΩΜΑΤΑ

Υπάρχει πληθώρα άλλων προβλημάτων στο θέμα τού σχήματος τού γεωλογικού χρόνου. Επί παραδείγματι, ως γνωστόν, οι εξελικτικοί αρνούνται ότι υπήρξε στο παρελθόν εποχή, κατά την οποία τα κύρια είδη ζώων εμφανίσθηκαν πάνω στην γη ταυτοχρόνως. Αντιθέτως ισχυρίζονται, ότι τα διάφορα είδη ζώντων οργανισμών ήλθαν στην ύπαρξη σε **μακρές σειρές διαδοχών** με ελάχιστα από αυτά σε κάθε τέτοια μακρά περίοδο. Πολλά από αυτά τα είδη εξαφανίσθηκαν, αντικατασταθέντα από άλλα εντελώς διαφορετικά. Εν όψει τού ισχυρισμού αυτού των εξελικτικών πρέπει να επισημανθούν δύο σημεία.

Πρώτον: Δεδομένου ότι κατά την εξελικτική θεωρία οι ζώντες οργανισμοί εμφανίσθηκαν και έζησαν διαδοχικά κατά την διάρκεια τεραστίων χρονικών διαστημάτων και όχι ταυτόχρονα, τούτο σημαίνει ότι **θα ήταν απολύτως αδύνατον να υπάρχει ένας πίναξ κατατάξεως απολιθωμάτων επί τη βάσει τού οποίου καθορίζονται οι γεωλογικές ηλικίες που να επαναλαμβάνεται στα γεωλογικά κατάλοιπα.** Δεν μπορεί να υπάρχει μια κυκλική επανάληψι ενδεικτικού πίνακος κατατάξεως απολιθωμάτων. Υπό αυτές τις συνθήκες, **τι μπορεί να αποκαλύψουν τα κατάλοιπα των απολιθωμάτων; Τίποτε περισσότερο από το ότι, σύμφωνα με τις εξελικτικές παραδοχές, υπήρξαν πολυάριθμες κυκλικές επαναλήψεις πινάκων απολιθωμάτων, που φυσικά δεν μπορούν να ληφθούν σαν σταθερή βάση για την χρονολόγηση των γεωλογικών στρωμάτων.**

Τέτοια φαινόμενα ήταν γνωστά από ετών και ακόμη τώρα οι εξελικτικοί, με διάφορους ορθολογιστικούς τρόπους, αναζήτησαν να εξηγήσουν τα φαινόμενα αυτά. Ο καθηγητής Dr Price γράφει·

«Στην Σκωτία **5** τέτοιες επαναλήψεις απολιθωμάτων κλειδιά διαπιστώθηκαν κατά τα περασμένα 50 χρόνια που δείχνουν την λεγομένη περίφημη λογομαχία. Στις Άλπεις διαπιστώθηκαν **6** τέτοιες επαναλήψεις. Σε άλλες περιοχές ο αριθμός τέτοιων κυρίων επαναλήψεων και πολλές διαφορετικές εξηγήσεις των φαινομένων αυτών προτάθηκαν από τους εξελικτικούς γεωλόγους»³¹.

Έχει καταδειχθεί από τον καθηγητή Dr. Price και πρόσφατα από άλλους, όπως τους Rehwinkel, Whitcomb και Morris, ότι τέτοιες επαναλήψεις απολιθωμάτων θα μπορούσαν να συμβούν μόνον, εάν υποτεθή ότι ο αρχαίος κόσμος αιφνίδια καλύφθηκε από ένα μεγάλο κατακλυσμό, όπως ο αναφερόμενος παγκόσμιος κατακλυσμός στην εποχή του Νώε και ο οποίος δεν μπορεί εύλογα να εξηγηθεί κάτω από τις προϋποθέσεις και τους ισχυρισμούς της εξελίξεως. Όταν οι εξελικτικοί ισχυρίζονται, ότι αυτές οι συνθήκες δυνατόν να οφείλονται σε αιτίες όπως *απατηλές ομοιότητες, ελαττώματα ωθήσεως, πρωτοποριακές αποικίες, επαναληπτικές πανίδες* κ.λπ., απλώς ματαιοπονούν. Και το χειρότερο είναι, ότι και μερικοί χριστιανοί επιστήμονες συγγραφείς αναμασούν την εξελικτική αυτή προπαγάνδα!

Ένας άλλος συγγραφέας, προσπαθώντας να εναρμόνιση την Βίβλο με την γεωλογική χρονική κλίμακα, χρησιμοποιεί το λεγόμενο ταυτόσημο επιχείρημα των εξελικτικών, δηλαδή τα *ανεστραμμένα και μετατοπισμένα στρώματα*, για να εξηγήση την γεωλογική κλίμακα³⁸.

Δεύτερον: Εάν τα διάφορα στρώματα της γης διαστρώθηκαν κατά την διάρκεια τεραστίων χρονικών διαστημάτων μέσω βραδίων διαδικασιών, **οι παλαιοντολόγοι οφείλουν να μπορούν να ανιχνεύσουν την παλαιότητα των ζώντων σήμερα δημιουργημάτων πίσω, κατά τον χρόνο που πρωτοεμφανίσθηκαν στα κατάλοιπα των απολιθωμάτων.** Τούτο δεν μπορεί να γίνη. Ιδού μερικά παραδείγματα, τα οποία προκαλούν σύγχυση στους εξελικτικούς.

Στη Νέα Ζηλανδία σήμερα υπάρχει ένα ερπετό γνωστό ως **tuatara**. Είναι ο μόνος ζωντανός αντιπρόσωπος μιας τάξεως ερπετοειδών που ονομάζονται **beakheads**. *Παρ' όλο ότι ζουν και ευδοκμούν στον σύγχρονο κόσμο, τα πρώτα προγονικά απολιθώματα τους εμφανίζονται στην καλούμενη Κρητιδική περίοδο του γεωλογικού συστήματος, δηλαδή πριν από 100 εκατομμύρια έτη.* Ο εξελικτικός C. M. Bogert γράφει·

«Παρά την σημερινή παρουσία της tuatara, ούτε ένα οστούν που μπορεί να προσδιορισθή ότι είναι σαν εκείνα ενός beakhead ανακαλύφθηκε στα πετρώματα που διαστρώθηκαν στην πρώιμη Κρητιδική περίοδο, κάπου πριν από 135 εκατομμύρια έτη»³⁹.

Τώρα **πως η tuatara υπερπηδά από την Κρητιδική περίοδο μέσα στον σύγχρονο κόσμο,** χωρίς να αφήση ένα ίχνος απολιθώματος στο παρελθόν; Τούτο ήταν ένα είδος άλματος!

Στην πραγματικότητα όμως ολόκληρο το γεωλογικό σχήμα είναι κυρίως ένα πήδημα πίστωσης των εξελικτικών, που αρνούνται να δεχθούν την άποψη της αυτοτελούς δημιουργίας των ζωικών ειδών.

Το 1944 ένα δείγμα της χαραυγής του **redwood metasequoi glyptostroboides** ανακαλύφθηκε στην Κεντρική Κίνα. Αργότερα ένα πλήρες άλσος από αυτά τα δένδρα βρέθηκε στην κοιλάδα της Shnisha. Το εκπληκτικό ήταν ότι τα *«παραμένοντα απολιθώματα δεν υπάρχουν σε πετρώματα νεώτερα της Μεσοκαίνου περιόδου»*⁴⁰, η οποία σύμφωνα με τους εξελικτικούς συνέβη πριν από **20 εκατομμύρια έτη!**

Από το 1937 αλιεύθηκαν περισσότερα από 30 δείγματα του ιχθύος κοελακάνθου (**coelecanth**). Πριν από την ανακάλυψη αυτή οι επιστήμονες **πίστευαν, ότι ο coelecanth είχε εξαφανισθεί**

από τα κατάλοιπα των απολιθωμάτων κατά την Κρητιδική περίοδο. Ο εξελικτικός παλαιοντολόγος Dr A. S. Romer του Πανεπιστημίου του Χάρβαρντ εδήλωνε

«Οι τυπικοί crossopherygians εξαφανίσθηκαν από την εποχή του Παλαιοζωικού αιώνας, τα κατάλοιπα των coelecanths εκτείνονται μέχρι του Κρητιδικού αιώνας, πριν από 70 εκατομμύρια έτη, και τότε σταματούν».

Τα **somasteroidea eihinoderms** εξαφανίσθηκαν από την γεωλογική κλίμακα στην εποχή του πρώιμου Ordovician αιώνας, που διατείνονται ότι υπήρχε πριν από **400** εκατομμύρια έτη. Παρ' όλο τούτο, *ένα ζωντανό somasteroid είναι τώρα γνωστό ότι επέζησε στα τροπικά ύδατα του ανατολικού Ειρηνικού* ωκεανού ανοικτά του Μεξικού⁴². Και ερωτάται **Γιατί το χάσμα αυτό των 400 εκατομμυρίων ετών στον αφάνταστα πλούσιο κατάλογο των απολιθωμάτων που έχουμε σήμερα;**

Ένα μαλάκιο των βαθέων υδάτων, η **neopilina galathea**, το οποίο εξαφανίσθηκε από τον γεωλογικό χρονολογικό πίνακα, υποτίθεται πριν από 280 εκατομμύρια έτη, ανακαλύφθηκε πρόσφατα. Ένας βιολόγος ισχυρίζεται, ότι *«...το νεοευρεθέν μαλάκιο αντιπροσωπεύει μια κατηγορία η οποία υπήρχε από την Κάμδρια μέχρι την Δεδόνια περίοδο του Παλαιοζωικού αιώνας και υπετίθετο ότι εξαφανίσθηκε πριν από περίπου 280 εκατομμύρια έτη»*. Επίσης το μικρό βραγχιόποδο οστρακοειδές **lingula** εξαφανίσθηκε από τα απολιθώματα κατά την Ordovician περίοδο, που υποτίθεται ότι υπήρχε πριν από 360 εκατομμύρια έτη, παρ' όλο όμως τούτο ζη στον σημερινό κόσμο. Ο καθηγητής Dr. G. Simpson, περίφημος εξελικτικός, και οι συνάδελφοι του σημειώνουν

«Η lingula, ένα πρωτόγονο βραγχιόποδο, εμμένει ελάχιστα μεταβληθέν, σαν ένας ζωικός Μαθουσάλας. Με την έννοια της ελλείψεως ουσιωδών διαφορών από την παρούσα μορφή του, η lingula μπορεί να είναι το παλαιότερο ζων πράγμα στην γη» .

Τι δείχνουν τα παραδείγματα αυτά; *Με σαφή βεβαιότητα υποδηλώνουν το γεγονός, ότι υπάρχει κάποιο δραματικό λάθος σχετικά με την γεωλογική χρονική κλίμακα.* Τα **τεράστια χάσματα**, μεταξύ των διαφόρων ειδών, όπως υπάρχουν στα κατάλοιπα των απολιθωμάτων των ζώων που έζησαν στο παρελθόν, συγκρινόμενα με τα αντιπροσωπευτικά είδη που ζουν σήμερα,

είναι ανεξήγητα από οποιαδήποτε άποψη των προταθεισών εξελικτικών υποθέσεων.

ΠΩΣ ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΗΘΗΚΑΝ ΤΑ ΑΠΟΛΙΘΩΜΑΤΑ

Τα απολιθώματα χρησιμοποιήθηκαν από τους εξελικτικούς γεωλόγους για τρεις κυρίως σκοπούς:

1. Γεωλογική χρονολόγηση.

Η **αρχή της υπερθέσεως** λέει, ότι το στρώμα πετρώματος στο βάθος, στον πάτο, είναι παλαιότερο από το στρώμα πετρώματος που βρίσκεται στο επάνω μέρος, στην κορυφή. Εάν η υποτιθεμένη τάξη είναι διαταραγμένη, τότε οι εξελικτικοί **ισχυρίζονται**, ότι έκτακτα τεκτονικά συμβάντα εξηγούν την φαινομενική αυτή αταξία. Ο Sir Archibald Giekie έγραψε:

«Μπορούμε ακόμη να δείξουμε ότι στρώματα αναστράφηκαν τελείως, εάν μπορούμε να δείξουμε ότι απολιθώματα που είναι στις ανώτατες διαστρώσεις ώφειλαν κανονικά να βρίσκονται κάτω από εκείνα, στα στρώματα κάτω τούτων. Ένα εξαιρετικό παράδειγμα τούτου είναι το Lewis Overthrust στην Montana, όπου προκάμβρια πετρώματα κείνται στην κορυφή κρητιδικών πετρωμάτων, τα οποία σύμφωνα με τους εξελικτικούς είναι νεώτερα κατά 500 εκατομμύρια έτη»⁴⁵.

Δια της λέξεως αναστροφή οι εξελικτικοί γεωλόγοι εννοούν, στο παράδειγμα αυτό, ότι το παλαιότερο κομμάτι εδάφους, πάχους 6 μιλίων και εκτάσεως περίπου 10.000 τετραγωνικών μιλίων, ωθήθηκε προς τα άνω και έπικάθησε επάνω της νεωτέρας διαστρώσεως πετρωμάτων⁴⁶.

Επί τη βάσει της ανωτέρω γεωλογικής αρχής **οι εξελικτικοί λένε, ότι απολιθώματα που βρέθηκαν στα κατώτερα πετρώματα πρέπει να είναι παλαιότερα εκείνων που είναι στα ανώτερα πετρώματα.** Έτσι απολιθώμα ενός είδους, ή συνάθροιση τέτοιων απολιθωμάτων, μπορούν να χρησιμοποιηθούν για να χαρακτηρίσουν πέτρωμα ωρισμένης ηλικίας, και κατόπιν με βάση τούτο τα πετρώματα μπορούν να ταξινομηθούν στρωματογραφικώς, ακόμη και εάν χωρίζονται γεωγραφικώς μεταξύ τους μία διαδικασία, που είναι γνωστή ως **συσχετισμός**. Επιτυχείς συσχετισμοί απαιτούν την ύπαρξη απολιθωμάτων - δεικτών, που θα έπρεπε να είναι οργανισμοί:

α') **ευρύτατα διαδεδομένοι γεωγραφικώς και οι οποίοι διήρκεσαν υπό μία μορφή μόνο για βραχύ χρονικό διάστημα,**

β') **άφθονοι σε αριθμό,**

γ') **μοναδικοί σε εμφάνιση (για να βοηθούν σε εύκολη εξακρίβωση της ταυτότητός τους),**
και

δ') **κατά προτίμηση μικροί, για την εύκολη —κατόπιν διατήσεως του πετρώματος—**

επανεύρεσή τους.

2. Ένδειξη για γεωγραφική μεταβολή.

Τόσο ο τύπος του ιζηματογενούς πετρώματος όσο και τα απολιθωμένα είδη ζώων αντανakλούν το περιβάλλον της εναποθέσεως. Ύφαλοι απολιθωμάτων, επί παραδείγματι, αντιπροσωπεύουν τον σχηματισμό και την εναπόθεση κοραλίων σ' ένα θερμό, ρηχό, θαλάσσιο περιβάλλον. Εάν αμμόλιθοι περιέχουν μαλάκια που καλύπτουν απολιθώμα υφάλου, οι γεωλόγοι μπορούν να συμπεράνουν, ότι έγιναν μείζονες μεταβολές, όπως ανυψώσεις εδάφους που συνέβησαν εκεί πλησίον. Ομοίως απολιθώματα καμήλας στην Βόρειο Αμερική θα μπορούσαν να θεωρηθούν από παλαιοντολόγους, που μελετούν απολιθώματα, ως ένδειξη ότι η Αφρική και η Ασία κάποτε ήταν συνδεδεμένες.

3. Ένδειξη για κλιματολογική μεταβολή.

Οι οργανισμοί επίσης αντανakλούν τις κλιματολογικές συνθήκες της περιοχής στην οποία ζουν. Επί παραδείγματι, ύφαλοι κοραλίων στην Ανταρκτική θεωρούνται ως ένδειξη ότι η Ανταρκτική παρασύρθηκε μακριά από εύκρατες περιοχές.

Το γεγονός, ότι υπάρχουν απολιθώματα και αντιπροσωπεύουν το περιβάλλον στο οποίο κάποτε έζησαν, δεν διαμφισβητείται.

Εκείνο που αμφισβητείται είναι η χρησιμοποίηση, την οποία κάνουν οι γεωλόγοι και την οποία αμφισβητούν οι οπαδοί του αντιθέτου προς το εξελικτικό - ομοιομορφιστικό μοντέλο, *γιατί κάθε μια από τις χρήσεις του γεγονότος τούτου από τους εξελικτικούς υποθέτει, μεταξύ άλλων, εξέλιξη.*

Αυτή η μεθοδολογία των εξελικτικών γεωλόγων γίνεται πεποίθησή τους με την λογική ενός φαύλου κύκλου.

Η διαδικασία αυτή αρχίζει με την παραδοχή της εξελικτικής θεωρίας ως γεγονός που συνέβη στο παρελθόν, ότι δηλαδή η ζωή προοδευτικά αναπτύχθηκε από αρχικά απλές σε πολύπλοκες μορφές. **Επί τη βάση της παραδοχής αυτής τα απολιθώματα ταξινομούνται από απλά σε πολύπλοκα.**

Να, λένε οι εξελικτικοί η διαδοχή, η τάξη των απολιθωμάτων, προχωρεί από το απλό στο πολύπλοκο. Τούτο υποστηρίζει την αρχική πρόβλεψη, ότι τα κατάλοιπα των απολιθωμάτων οφείλουν να δείχνουν ότι η ζωή γίνεται περισσότερο πολύπλοκη με την πάροδο του χρόνου, και έτσι τα κατάλοιπα αυτά των απολιθωμάτων αποδεικνύουν αληθινή την εξέλιξη. *Το τελικό όμως αποτέλεσμα είναι, ότι μια παραδοχή, η οποία εξ ορισμού είναι αναπόδεικτη, χρησιμοποιείται για να απόδειξη την ίδια την παραδοχή αυτή, και συνεπώς και την εξέλιξη ως γεγονός που συνέβη κάποτε.*

Εν τούτοις ο Dr R. R. West λέγει

«Αντίθετα προς εκείνα που οι περισσότεροι επιστήμονες γράφουν, τα κατάλοιπα των απολιθωμάτων δεν υποστηρίζουν την δαρβίνειο θεωρία περί εξελίξεως, γιατί είναι αυτή η ίδια η θεωρία (υπάρχουν διάφορες) που χρησιμοποιείται για την ερμηνεία των καταλοίπων των απολιθωμάτων. Ενεργώντας όμως κατ' αυτό τον τρόπο είμεθα ένοχοι τού λογικού σφάλματος τού φαύλου κύκλου, εάν υποστηρίζουμε ότι τα κατάλοιπα των απολιθωμάτων υποστηρίζουν την θεωρία αυτή».

Ο Dr Wysong, σύντομα και επιγραμματικά, λέγει «Από το ότι η ζωή είναι εδώ, η ζωή εξελίχθηκε». Αλλά ένας τέτοιος συλλογισμός φαύλου κύκλου δεν μπορεί φυσικά να γίνη αποδεκτός ως επιχείρημα υπέρ της εξελίξεως όσον αφορά τα κατάλοιπα των απολιθωμάτων.

Οι εξελικτικοί χρησιμοποιούν τα απολιθώματα για να στηρίξουν την εξελικτική παραδοχή τους, αλλά τούτο δεν σημαίνει ότι μόνο αυτοί έχουν το αποκλειστικό δικαίωμα να ερμηνεύουν, *σύμφωνα με*

τις παραδοχές τους, τα απολιθώματα.

Πρέπει να διαχωρίζουμε τα επιστημονικά στοιχεία, αυτά καθ' εαυτά, από τις *φιλοσοφικές προκαταλήψεις των εξελικτικών, που δέχονται εκ των προτέρων δογματικά την εξέλιξη σαν γεγονός* (χωρίς φυσικά να μπορούν να προσφέρουν αποδείξεις περί τούτου), και με την α ριοσι αυτή παραδοχή τους ερμηνεύουν τα στοιχεία των απολιθωμάτων ότι δήθεν υποστηρίζουν τις εκ προτέρου (χωρίς καμιά επιστημονική απόδειξη) αποδεκτές εξελικτικές παραδοχές τους.

Εάν όμως κανείς παραδεχθή το μοντέλο της αυτοτελούς δημιουργίας ενός εκάστου είδους ζώντος οργανισμού, το οποίο υποδεικνύει, ότι τα διάφορα γεωλογικά στρώματα, πλούσια σε αποθέματα απολιθωμάτων, διαστρώθηκαν και διαμορφώθηκαν στην ίδια χρονική έκταση, το πρόβλημα που εξετάστηκε προηγουμένως δεν υπάρχει πλέον.

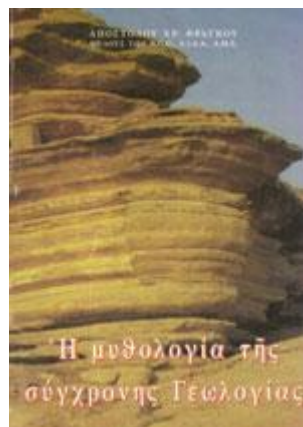
Εάν δεχθούμε την αντίθετη άποψη και ερμηνεία προς εκείνην τού ομοιομορφισμού και της εξελικτικής διαδικασίας στην διαμόρφωση των γεωλογικών στρωμάτων και των εντός αυτών ευρισκομένων απολιθωμάτων ζώων, ως αποτέλεσμα όχι βραδείας και μακροχρονίου εναποθέσεως και διαμορφώσεως των, αλλά ως το αποτέλεσμα μιας ταχείας και αποτόμου συνεπεία κάποιου καταστροφικού γεγονότος διαμορφώσεως, όπως ένας παγκόσμιος κατακλυσμός που συνέβη στο παρελθόν, **τότε θα πρέπει τα ευρήματα των απολιθωμάτων ζώων να παρουσιάζουν τρία διαφορετικά υποδείγματα ενταφιασμού** τους στο έδαφος

1) **Ολόκληρες οικολογικές ζώνες ενταφιασμένες μαζί αμέσως.**

2) **Τεράστιο αριθμό κατ' ιδίαν οργανισμών, που έχουν τα ίδια χαρακτηριστικά**, ενταφιασμένων μαζί από ρεύματα υδάτων (υδροδυναμικές συγκεντρώσεις). Και

3) **Ανάμειξη διαφόρων τύπων ζώων και φυτών παρασυρθέντων** και μεταφερθέντων από ρεύματα ύδατος και έπειτα ενταφιασθέντων σε τεράστια νεκροταφεία απολιθωμάτων.

Τα ευρήματα και κατάλοιπα των απολιθωμάτων *αποκαλύπτουν ακριβώς όλα αυτά τα χαρακτηριστικά* των πλήρως ανεπτυγμένων φυτών και ζώων, πολλά των οποίων εξακολουθούν και σήμερα να ζουν, χωρίς να υπάρχουν οι υποτιθέμενες ενδιάμεσες εξελικτικές τους μορφές. Επιπροσθέτως, παρ' όλο ότι ζώα τού αυτού τύπου συχνά είναι ομαδοποιημένα στα γεωλογικά ευρήματα, πολλά απολιθώματα βρέθηκαν έξω από την υποτιθεμένη θέση τους σύμφωνα με το εξελικτικό σενάριο⁴⁹.

Από το βιβλίο:

Η ΜΥΘΟΛΟΓΙΑ ΤΗΣ ΣΥΓΧΡΟΝΗΣ ΓΕΩΛΟΓΙΑΣ

5 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2011

ΕΠΙΤΡΕΠΕΤΑΙ Η ΑΝΑΔΗΜΟΣΙΕΥΣΗ ΜΕ ΥΠΟΧΡΕΩΣΗ ΑΝΑΦΟΡΑΣ
ΤΗΣ ΠΗΓΗΣ ΠΡΟΕΛΕΥΣΗΣ.

ΠΗΓΗ: http://www.egolpion.com/apolithwmata_exelixi.el.aspx